Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (sedmého rozšířeného senátu)

23. února 2022 *

„Mimosmluvní odpovědnost – Hospodářská soutěž – Trhy mezinárodních služeb expresního doručování malých zásilek v EHP – Spojování – Rozhodnutí prohlašující spojení za neslučitelné s vnitřním trhem – Zrušení rozhodnutí rozsudkem Tribunálu – Obecný odkaz na jiné písemnosti – Žalobní důvody nebo výtky vznesené třetí osobou v jiné věci – Důkazy předložené v replice – Neodůvodnění prodlení – Nepřípustnost – Dostatečně závažné porušení právní normy, která přiznává práva jednotlivcům“

Ve věci T-540/18,

ASL Aviation Holdings DAC, se sídlem ve Swordsu (Irsko),

ASL Airlines (Ireland) Ltd, se sídlem ve Swordsu,

zastoupené N. Traversem, SC, H. Kelly, K. McKenna a R. Scanlanem, solicitors,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené N. Khanem, P. Berghem, M. Farleym a R. Leupold Henningem, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh podaný na základě článku 268 SFEU a znějící na náhradu škody, která žalobkyním údajně vznikla v důsledku protiprávnosti rozhodnutí Komise C(2013) 431 ze dne 30. ledna 2013, kterým se spojení prohlašuje za neslučitelné s vnitřním trhem a Dohodou o EHP (věc COMP/M.6570 – UPS/TNT Express),

TRIBUNÁL (sedmý rozšířený senát),

ve složení S. Papasavvas, předseda, R. da Silva Passos, I. Reine, L. Truchot a M. Sampol Pucurull (zpravodaj), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: E. Artemiou, radová,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 29. října 2020,

* Jednací jazyk: angličtina.

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

1 Dne 26. dubna 2012 zahájila společnost TNT Express NV (dále jen „TNT“) s výhledem na svou fúzi se společností United Parcel Service, Inc. (dále jen „UPS“) jednání s ASL Aviation Holdings DAC, dříve nazvanou ASL Aviation Group Ltd, a ASL Airlines (Ireland) Ltd, dříve nazvanou Air Contractors Ireland Ltd, s cílem převést na posledně uvedené společnosti (dále jen společně „ASL“ nebo „žalobkyně“) své činnosti letecké dopravy. Důvodem existence těchto jednání byl zákaz provozovat služby letecké dopravy v Evropské unii uložený subjektům ze třetích zemí, jako je UPS, v souladu s čl. 4 písm. f) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008 ze dne 24. září 2008 o společných pravidlech pro provozování leteckých služeb ve Společenství (Úř. věst. 2008, L 293, s. 3).

2 Dne 26. června 2012 zveřejnila Evropská komise oznámení o předchozím oznámení spojení (věc COMP/M.6570 – UPS/TNT Express) (Úř. věst. 2012, C 186, s. 9) podle článku 4 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (Úř. věst. 2004, L 24, s. 1; Zvl. vyd. 08/03, s. 40), tak jak byl proveden nařízením Komise (ES) č. 802/2004 ze dne 21. dubna 2004 (Úř. věst. 2004, L 133, s. 1; Zvl. vyd. 08/03, s. 88).

3 Dne 15. listopadu 2012 uzavřely žalobkyně se společností TNT dvě dohody (dále jen společně „dohody z roku 2012“):

– dohodu o akvizici nazvanou „UPS-SPA“ (dále jen „dohoda UPS-SPA“), podle které po dokončení transakce mezi UPS a TNT měly ASL nabýt 100% obchodní podíl ve společnostech TNT Airways SA/NV a Pan Air Lineas Aereas SA;

– dohodu o poskytování služeb nazvanou „UPS-ATSA“, podle které po dokončení jak transakce mezi UPS a TNT, tak dohody UPS-SPA budou společnosti ASL po dobu pěti let poskytovat letecké dopravní služby společnosti UPS a třetím osobám s využitím leteckých aktiv společnosti TNT Airways nabyté společnostmi ASL na základě dohody UPS-SPA.

4 Datum vstupu dohod z roku 2012 v platnost bylo stanoveno na 1. únor 2013, s výhradou prohlášení Komise o slučitelnosti spojení společností UPS a TNT s vnitřním trhem.

5 Dne 16. listopadu 2012 UPS informovala Komisi o uzavření dohod z roku 2012.

6 Dne 11. ledna 2013 Komise informovala UPS, že má v úmyslu zakázat navrhované spojení mezi ní a společností TNT.

7 Dne 14. ledna 2013 UPS zveřejnila tuto informaci prostřednictvím tiskové zprávy.

8 Dne 30. ledna 2013 přijala Komise rozhodnutí C(2013) 431, kterým se spojení prohlašuje za neslučitelné s vnitřním trhem a Dohodou o EHP (věc COMP/M.6570 – UPS/TNT Express) (dále jen „sporné rozhodnutí“). Komise konstatovala, že spojení společností UPS a TNT by představovalo významné narušení účinné hospodářské soutěže na trzích dotčených služeb

v patnácti členských státech, jmenovitě v Bulharsku, v České republice, v Dánsku, v Estonsku, v Lotyšsku, v Litvě, v Maďarsku, na Maltě, v Nizozemsku, v Polsku, v Rumunsku, ve Slovinsku, na Slovensku, ve Finsku a ve Švédsku.

9 V tiskové zprávě z téhož dne UPS oznámila, že upouští od navrhovaného spojení.

10 Dne 5. dubna 2013 podala UPS k Tribunálu žalobu na neplatnost sporného rozhodnutí, zapsanou do rejstříku pod číslem T-194/13.

11 Dne 12. května 2015 zveřejnila Komise nedůvěrné znění sporného rozhodnutí.

12 Dne 4. července 2015 zveřejnila Komise oznámení o předchozím oznámení spojení (věc M.7630 – FedEx/TNT Express) (Úř. věst. 2015, C 220, s. 15) týkající se transakce, kterou měla FedEx Corp. nabýt společnost TNT.

13 Dne 8. ledna 2016 přijala Komise rozhodnutí, kterým se spojení prohlašuje za slučitelné s vnitřním trhem a Dohodou o EHP (věc M.7630 – FedEx/TNT Express), jehož shrnutí bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* (Úř. věst. 2016, C 450, s. 12), týkající se transakce mezi FedEx a TNT.

14 Dne 5. února 2016 uzavřely FedEx a žalobkyně dohodu o akvizici leteckých aktiv společnosti TNT posledně uvedenými, jakož i dohodu o poskytování služeb letecké dopravy společnosti FedEx.

15 Rozsudkem ze dne 7. března 2017, United Parcel Service v. Komise (T-194/13, EU:T:2017:144), Tribunál sporné rozhodnutí zrušil.

16 Dne 16. května 2017 podala Komise kasační opravný prostředek proti rozsudku ze dne 7. března 2017, United Parcel Service v. Komise (T-194/13, EU:T:2017:144), který Soudní dvůr zamítl rozsudkem ze dne 16. ledna 2019, Komise v. United Parcel Service (C-265/17 P, EU:C:2019:23).

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

17 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 11. září 2018 podaly žalobkyně projednávanou žalobu.

18 Vzhledem k tomu, že se složení Tribunálu změnilo, předseda Tribunálu rozhodnutím ze dne 17. října 2019 podle čl. 27 odst. 3 jednacího řádu Tribunálu přidělil věc novému soudci zpravodaji, přidělenému k sedmému senátu.

19 Na návrh sedmého senátu Tribunál rozhodl na základě článku 28 jednacího řádu o postoupení věci rozšířenému soudnímu kolegiu.

20 Na základě zprávy soudce zpravodaje se Tribunál (sedmý rozšířený senát) rozhodl zahájit ústní část řízení a v rámci organizačních procesních opatření upravených článkem 89 jednacího řádu položil účastnicím řízení písemné otázky. Účastnice řízení na tyto otázky odpověděly ve stanovených lhůtách.

21 Na jednání žalobkyně prohlásily, že snižují výši požadované náhrady škody z důvodu skutečností, které nastaly po podání žaloby, což bylo zaznamenáno do protokolu z jednání.

22 Žalobkyně navrhují, aby Tribunál:

– rozhodl, že Komise je na základě článku 268 SFEU a čl. 340 druhého pododstavce SFEU odpovědná za vzniklou škodu ve výši 93 881 731 eur nebo v jakékoli jiné výši, kterou určí Tribunál, z důvodu protiprávnosti sporného rozhodnutí;

– uložil Komisi povinnost zaplatit úroky z prodlení ode dne vyhlášení rozsudku, kterým rozhodne o projednávané žalobě, až do úplného zaplacení v sazbě uplatňované Evropskou centrální bankou (ECB) pro hlavní refinanční operace, zvýšené o dva procentní body, z částky 93 881 731 eur nebo jakékoli jiné částky, kterou určí Tribunál;

– uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

23 Komise navrhuje, aby Tribunál:

– žalobu zamítl;

– uložil žalobkyním náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

24 Žalobkyně se domáhají náhrady ušlého zisku vyplývajícího z nemožnosti plnění dohod z roku 2012 uzavřených se společností TNT z důvodu přijetí sporného rozhodnutí prohlašujícího transakci mezi UPS a TNT za neslučitelnou s vnitřním trhem.

25 Na podporu tohoto návrhu se žalobkyně dovolávají dostatečně závažného porušení svých základních práv a práv společnosti UPS ze strany Komise (první a druhý žalobní důvod), jakož i existence závažných a zjevných pochybení při posuzování spojení společností UPS a TNT ze strany Komise (třetí žalobní důvod), a dále tvrdí, že tyto protiprávnosti jim přímo způsobily škodu (čtvrtý žalobní důvod) a ohodnocují tuto škodu (pátý žalobní důvod).

26 Komise namítá, že žaloba je zčásti promlčená a zčásti nepřípustná, a v každém případě neopodstatněná.

Úvodní poznámky

27 Článek 340 druhý pododstavec SFEU stanoví, že v případě mimosmluvní odpovědnosti nahradí Unie v souladu s obecnými zásadami společnými právním řádům členských států škody způsobené jejími orgány nebo jejími zaměstnanci při výkonu jejich funkce.

28 Podle ustálené judikatury platí, že vznik mimosmluvní odpovědnosti Unie předpokládá splnění tří kumulativních podmínek, a sice že cílem porušené právní normy je přiznání práv jednotlivcům a že porušení je dostatečně závažné, že existence škody byla prokázána a konečně že existuje přímá příčinná souvislost mezi porušením povinnosti ze strany původce jednání a škodou způsobenou poškozeným osobám (rozsudek ze dne 13. prosince 2018, Evropská unie v. Kendrion, C-150/17 P, EU:C:2018:1014, bod 117; v tomto smyslu viz rovněž rozsudek ze dne 4. července 2000, Bergaderm a Goupil v. Komise, C-352/98 P, EU:C:2000:361, body 39 až 42). Kumulativní povaha těchto podmínek znamená, že není-li jedna z nich splněna, mimosmluvní

odpovědnost Unie nemůže vzniknout (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 9. září 1999, Lucaccioni v. Komise, C-257/98 P, EU:C:1999:402, body 63 a 64, a ze dne 15. června 2000, Dorsch Consult v. Rada a Komise, C-237/98 P, EU:C:2000:321, bod 54).

29 V projednávané věci je třeba poznamenat, že argumentace žalobkyň vycházející ze závažného porušení jejich základních práv a základních práv společnosti UPS Komisí, jakož i z existence závažných a zjevných pochybení při posuzování spojení společností UPS a TNT Komisí se týká první podmínky vzniku mimosmluvní odpovědnosti Unie, kdežto argumentace vycházející z toho, že jim tyto protiprávnosti přímo způsobily škodu, a argumentace týkající se ohodnocení této škody se pojí ke třetí a druhé podmínce.

30 Před zkoumáním první podmínky je třeba vymezit vztah mezi projednávanou žalobou na náhradu škody a žalobou ve věci T-834/17.

31 Žalobkyně tvrdí, že dohody z roku 2012 byly vypovězeny z důvodu přijetí sporného rozhodnutí, kterým Komise nesouhlasila s transakcí mezi společnostmi UPS a TNT. Vzhledem k tomu, že Tribunál toto rozhodnutí zrušil z důvodu porušení práva společnosti UPS na obhajobu, žalobkyně mají za to, že protiprávní přijetí sporného rozhodnutí je přímou příčinou nemožnosti splnit dohody z roku 2012, které jsou zásadní pro uskutečnění spojení mezi společnostmi UPS a TNT. Z důvodu tohoto protiprávního rozhodnutí žalobkyně tvrdí, že byly připraveny o prospěch, který očekávaly z těchto dohod, nebo přinejmenším možnosti získat z těchto dohod prospěch. Žalobkyně se tak domáhají náhrady zisku, který jim údajně ušel.

32 Žalobkyně v podstatě uvádějí dvě protiprávnosti jako skutečnosti, jež vedly ke vzniku mimosmluvní odpovědnost Unie. První se týká porušení základních práv, zejména práva společnosti UPS na obhajobu vyplývajícího z toho, že Komise neseznámila tuto společnost s ekonometrickým modelem použitým ve sporném rozhodnutí k analýze účinků spojení na ceny. Tato protiprávnost byla konstatována Tribunálem v rozsudku ze dne 7. března 2017, United Parcel Service v. Komise (T-194/13, EU:T:2017:144). Druhá tvrzená protiprávnost spočívá v nesprávných posouzeních spojení společností UPS a TNT, na která poukazuje UPS v žalobě na náhradu škody ve věci T-834/17. Tato nesprávná posouzení se týkají analýzy účinků spojení na ceny, zvýšení efektivity, jakož i situace společnosti FedEx.

33 Žalobkyně tvrdí, že porušení práva společnosti UPS na obhajobu, které Tribunál konstatoval v rozsudku ze dne 7. března 2017, United Parcel Service v. Komise (T-194/13, EU:T:2017:144), jakož i nesprávná posouzení tvrzená společností UPS na podporu její žaloby na náhradu škody ve věci T-834/17 prokazují, že se Komise dopustila dostatečně závažných porušení. V tomto ohledu poukazují na úzké vazby mezi projednávanou žalobou na náhradu škody a žalobou společnosti UPS ve věci T-834/17 a vysvětlují, že měly jen velmi omezený přístup k posouzením Komise, jelikož nevstoupily do řízení jako vedlejší účastnice na podporu žaloby společnosti UPS na neplatnost ve věci, v níž byl vydán rozsudek ze dne 7. března 2017, United Parcel Service v. Komise (T-194/13, EU:T:2017:144). Na jednání žalobkyně prohlásily, že akceptují skutečnost, že jejich žaloba je úzce spojena s žalobou podanou ve věci T-834/17.

34 Údajná dostatečně závažná porušení, kterými je stiženo sporné rozhodnutí, jak byla rozvinuta v prvních třech žalobních důvodech, je třeba zkoumat ve světle těchto úvodních poznámek.

K první podmínce vzniku mimosmluvní odpovědnosti Unie

35 K dostatečně závažnému porušení právní normy, jejímž cílem je přiznat práva jednotlivcům, dojde, překročí-li dotyčný orgán zjevně a závažným způsobem meze, kterými je ohraničena jeho posuzovací pravomoc, přičemž skutečnostmi, ke kterým je třeba v tomto ohledu přihlédnout, jsou zejména složitost situací, které bylo třeba vyřešit, stupeň jasnosti a přesnosti porušené normy, jakož i rozsah prostoru pro uvážení, který tato norma unijnímu orgánu ponechává [rozsudky ze dne 19. dubna 2007, Holcim (Deutschland) v. Komise, C-282/05 P, EU:C:2007:226, bod 50, a ze dne 30. května 2017, Safa Nicu Sepahan v. Rada, C-45/15 P, EU:C:2017:402, bod 30].

36 Požadavek dostatečně závažného porušení normy unijního práva vyplývá z nutnosti vyvážit ochranu jednotlivců před protiprávním jednáním orgánů na straně jedné a rozhodovací prostor, který musí být přiznán těmto orgánům, aby nebyla paralyzována jejich činnost, na straně druhé (rozsudek ze dne 10. září 2019, HTTS v. Rada, C-123/18 P, EU:C:2019:694, bod 34).

37 Toto vyvážení se jeví o to důležitější, že Komise je povolána k vymezení a provádění politiky hospodářské soutěže Unie a má za tímto účelem diskreční pravomoc (rozsudek ze dne 23. dubna 2009, AEPI v. Komise, C-425/07 P, EU:C:2009:253, bod 31).

38 Je pravda, že usnadnění vzniku odpovědnosti Unie rozšířením pojmu „dostatečně závažné porušení unijního práva“ na jakékoli porušení právní povinnosti, které i když je politováníhodné, může být vysvětleno zejména objektivními požadavky kladenými na Komisi, by mohlo ohrozit, či dokonce inhibovat jednání tohoto orgánu v oblasti kontroly spojování podniků. Nárok na náhradu škody však musí mít osoby, které utrpěly škodu vyplývající z jednání Komise, pokud se toto jednání projeví aktem, který je bez objektivního odůvodnění nebo vysvětlení zjevně v rozporu s právní normou a vážně poškozuje zájmy těchto osob (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 11. července 2007, Schneider Electric v. Komise, T-351/03, EU:T:2007:212, body 123 a 124, a ze dne 9. září 2008, MyTravel v. Komise, T-212/03, EU:T:2008:315, body 42 a 43).

39 Taková definice prahu vzniku mimosmluvní odpovědnosti Unie může chránit rozhodovací prostor a volné uvážení, kterých musí požívat Komise jak ve svých diskrečních rozhodnutích, tak při výkladu a použití relevantních ustanovení unijního práva v oblasti hospodářské soutěže, aniž by přitom třetí osoby nesly důsledky závažných a neomluvitelných nesplnění povinností (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 11. července 2007, Schneider Electric v. Komise, T-351/03, EU:T:2007:212, bod 125).

40 Mimosmluvní odpovědnost Unie tedy může vzniknout pouze tehdy, je-li zjištěno pochybení, kterého by se za obdobných okolností nedopustila běžně obezřetná a s řádnou péčí postupující správa (rozsudek ze dne 10. září 2019, HTTS v. Rada, C-123/18 P, EU:C:2019:694, bod 43).

K údajnému dostatečně závažnému porušení základních práv společnosti UPS a žalobkyň

41 Žalobkyně tvrdí, že porušení práva společnosti UPS na obhajobu, které Tribunál konstatoval v rozsudku ze dne 7. března 2017, United Parcel Service v. Komise (T-194/13, EU:T:2017:144), představuje dostatečně závažné porušení, které může vést ke vzniku mimosmluvní odpovědnosti Unie, což Komise popírá.

42 Je pravda, že bylo rozhodnuto, že Komise porušila právo společnosti UPS na obhajobu tím, že jí neseznámila s konečnou verzí svého ekonometrického modelu, což vedlo ke zrušení sporného rozhodnutí v plném rozsahu (rozsudek ze dne 7. března 2017, United Parcel Service v. Komise, T-194/13, EU:T:2017:144, body 221 a 222).

43 Je však třeba připomenout, že podle ustálené judikatury Tribunálu je nezbytné, aby ochrana poskytovaná normou uplatňovanou na podporu žaloby na náhradu škody měla účinky vůči osobě, která se jí dovolává, a tedy aby tato osoba náležela mezi osoby, kterým dotčená norma přiznává práva. Nelze připustit odškodnění na základě normy, která nechrání jednotlivce proti protiprávnosti, jíž se tento dovolává, nýbrž chrání někoho jiného (rozsudky ze dne 12. září 2007, Nikolaou v. Komise, T-259/03, nezveřejněný, EU:T:2007:254, bod 44; ze dne 14. prosince 2018, East West Consulting v. Komise, T-298/16, EU:T:2018:967, bod 142, a ze dne 23. května 2019, Steinhoff a další v. ECB, T-107/17, EU:T:2019:353, bod 77).

44 V projednávané věci se přitom žalobkyně dovolávají porušení procesních práv společnosti UPS jako základu svého návrhu na náhradu škody, což s ohledem na skutečnosti připomenuté v bodě 43 výše nelze přijmout.

45 Žalobkyně však tvrdí, že Komise tím, že jednala protiprávně vůči společnosti UPS, rovněž přímo porušila jejich základní práva, zejména práva vyplývající z článků 16, 17 a 41 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“).

46 Je však nesporné, že se žalobkyně nezúčastnily řízení o kontrole spojení mezi UPS a TNT, přestože jim čl. 18 odst. 4 nařízení č. 139/2004, jakož i čl. 11 písm. b) a c) nařízení č. 802/2004 umožňovaly být v průběhu tohoto řízení vyslechnuty. V odpovědi na otázky Tribunálu k tomuto bodu na jednání žalobkyně potvrdily, že se nezúčastnily řízení, přestože měly možnost tak učinit za použití tohoto postupu. Za těchto podmínek se žalobkyně nemohou důvodně dovolávat toho, že Komise porušila jejich procesní práva, včetně těch, která jsou uvedena v článku 41 Listiny, v rámci řízení, kterého se rozhodly se neúčastnit.

47 V každém případě je třeba rovněž poukázat na to, že povinnost řádné péče, kterou má Komise na základě článku 41 Listiny, znamená, že správa musí jednat s péčí a opatrností, aniž by Komise měla povinnost zabránit každé újmě, která pro hospodářské subjekty plyne z realizace obvyklých obchodních rizik [rozsudek ze dne 16. prosince 2008, Masdar (UK) v. Komise, C-47/07 P, EU:C:2008:726, bod 93]. Riziko, že spojení neobdrží předchozí schválení Komise, je přitom vlastní každému řízení o kontrole spojení podniků (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. července 2009, Komise v. Schneider Electric, C-440/07 P, EU:C:2009:459, bod 203). Za těchto podmínek se tedy žalobkyně nemohou dovolávat nedostatku řádné péče ze strany Komise vůči nim.

48 Pokud jde o údajný zásah do svobody podnikání a práva na vlastnictví, které jsou zakotveny v článcích 16 a 17 Listiny, stačí konstatovat, že se žalobkyně omezily na pouhé uvedení tohoto důvodu protiprávnosti, aniž jej podložily jakýmkoli právním argumentem. Při neexistenci jakékoliv argumentace, která by zpochybňovala platnost režimu kontroly spojování podniků vyplývajícího z nařízení č. 139/2004 je třeba připomenout, jak je uvedeno v bodě 47 výše, že riziko rozhodnutí o neslučitelnosti s vnitřním trhem je vlastní každému kontrolnímu řízení.

49 S ohledem na tyto skutečnosti není argumentace vycházející z dostatečně závažného porušení základních práv žalobkyň a společností UPS Komisí opodstatněná, a musí být proto odmítnuta.

K tvrzené existenci závažných a zjevných pochybení při posuzování transakce mezi UPS a TNT

50 Na podporu této argumentace žalobkyně s odkazem na argumenty a na návrhová žádání společnosti UPS ve věci T-834/17 tvrdí, že sporné rozhodnutí bylo stiženo závažným a zjevně nesprávným posouzením, bez něhož by dohody z roku 2012 mohly být provedeny. Podpůrně tvrdí, že Komise tím, že oznámené spojení zakázala, a tím, že jim tak zabránila v provádění uvedených dohod, porušila články 16 a 17 Listiny.

51 Zaprvé je třeba ověřit, zda je tato argumentace přípustná s ohledem na odkaz žalobkyň na písemnosti společnosti UPS, a dále na skutečnost, že je tato argumentace zřejmě podložena pouze znaleckým posudkem, který byl předložen jako příloha repliky.

– *K odkazu na žalobní důvody a na argumenty uplatněné společností UPS ve věci T-834/17*

52 Z důvodu úzkého vztahu mezi projednávanou žalobou na náhradu škody a žalobou společnosti UPS ve věci T-834/17 žalobkyně žádají Tribunál, aby se opřel o právní důvody a skutkové okolnosti uplatněné společností UPS v této věci. V tomto ohledu tvrdí, že měly jen velmi omezený přístup k posouzením Komise, jelikož nevstoupily do řízení jako vedlejší účastnice na podporu žaloby společnosti UPS na neplatnost.

53 Komise namítá, že žalobkyně svou argumentaci v tomto ohledu nerozvinuly s veškerou požadovanou jasností. Omezily se na tvrzení, že kdyby nedošlo k protiprávnostem, které zmínily jen ve stručnosti, transakce mezi společnostmi UPS a TNT by byla schválena, což by jim umožnilo mít prospěch z dohod z roku 2012. Podle Komise žalobkyně vzhledem k tomu, že nerozvinuly vlastní právní analýzu a nepředložily důkazy na podporu své argumentace, nemohou odkazovat Tribunál na vyjádření žalobkyně ve věci T-834/17.

54 V této souvislosti je třeba připomenout, že na základě článku 21 statutu Soudního dvora Evropské unie a čl. 76 písm. d) jednacího řádu Tribunálu musí všechny žaloby uvádět předmět sporu a stručný popis dovolávaných žalobních důvodů.

55 K zajištění právní jistoty a řádného výkonu spravedlnosti musí být tento stručný popis žalobních důvodů dostatečně jasný a přesný na to, aby umožnil žalovanému připravit si obranu a příslušnému soudu rozhodnout o žalobě (rozsudek ze dne 11. září 2014, MasterCard a další v. Komise, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, bod 41).

56 Z toho důvodu musí žaloba ozřejmit, v čem spočívá žalobní důvod, na kterém se žaloba zakládá, takže pouhé abstraktní vyjádření nesplňuje požadavky jednacího řádu (viz rozsudek ze dne 11. září 2014, Gold East Paper a Gold Huasheng Paper v. Rada, T-444/11, EU:T:2014:773, bod 93 a citovaná judikatura).

57 V projednávané věci spočívá dotčená argumentace především v odkazu na znění žaloby podané společností UPS ve věci T-834/17.

58 Uznat přípustnost žalobních důvodů, které nebyly výslovně popsány v žalobě z důvodu, že byly vzneseny třetí osobou v jiné věci, na kterou je v žalobě odkazováno, by přitom umožňovalo obejít výše připomenuté kogentní požadavky čl. 76 písm. d) jednacího řádu (rozsudek ze dne 14. prosince 2005, Honeywell v. Komise, T-209/01, EU:T:2005:455, bod 64).

59 Je totiž třeba zdůraznit, že totožnost účastníků řízení, zejména žalobce, v obou věcech je základní podmínkou přípustnosti žalobních důvodů údajně vznesených prostřednictvím odkazu na písemnosti v jiné věci (rozsudek ze dne 14. prosince 2005, Honeywell v. Komise, T-209/01, EU:T:2005:455, bod 67).

60 Žalobkyně nicméně tvrdí, že okolnosti projednávané věci se liší od okolností, které vedly k vydání rozsudku ze dne 14. prosince 2005, Honeywell v. Komise (T-209/01, EU:T:2005:455), jelikož odkaz společnosti Honeywell se jasně týkal právních důvodů, kdežto v projednávané žalobě se žalobkyně neopíraly o právní důvody vznesené společností UPS, nýbrž o relevantní skutkové okolnosti věci.

61 Stačí však konstatovat, že na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, jejich žaloba obsahuje obecný odkaz na žalobu společnosti UPS ve věci T-834/17 za účelem prokázání, že se Komise dopustila několika závažných a zjevných pochybení při posuzování spojení společností UPS a TNT ve věci samé, kterými je dotčena platnost sporného rozhodnutí, pokud jde o analýzu cenové koncentrace, posouzení zvýšení efektivity, posouzení konkurenceschopnosti společnosti FedEx, jakož i analýzu blízkosti konkurence. Tento odkaz se shoduje s popisem žalobních důvodů a hlavních argumentů, který je uveden v oznámení žaloby podané dne 29. prosince 2017 ve věci T-834/17, ve znění zveřejněném v Úředním věstníku (Úř. věst. 2018, C 72, s. 41).

62 Z výše uvedeného vyplývá, že obecný odkaz učiněný žalobkyněmi na žalobu podanou společností UPS ve věci T-834/17 je nepřípustný.

63 Kromě toho v rozsahu, v němž žalobkyně tvrdí, že získaly jen velmi omezený přístup k posouzením Komise za účelem vypracování žaloby, stačí připomenout, jak je uvedeno v bodě 46 výše, že se žalobkyně nezúčastnily řízení o kontrole spojení mezi společnostmi UPS a TNT, přestože měly možnost tak učinit. Navíc uznávají, že nikdy nepodaly návrh na vstup do řízení jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání společnosti UPS znějících na zrušení ve věci, v níž byl vydán rozsudek ze dne 7. března 2017, United Parcel Service v. Komise (T-194/13, EU:T:2017:144).

– *K přípustnosti zprávy Copenhagen Economics*

64 V příloze repliky žalobkyně předkládají znalecký posudek Copenhagen Economics s názvem „Assessment of economic analysis of the European Commission in the UPS-TNT case“ (Posouzení ekonomické analýzy Komise ve věci UPS-TNT) ze dne 8. července 2019. Komise nesouhlasí s opožděným předložením této zprávy, které považuje za neodůvodněné. Navrhuje, aby byla tato písemnost odmítnuta jako nepřípustná.

65 Žalobkyně tvrdí, že tato zpráva je přípustná. Nepředstavuje nový důkaz, nýbrž shromažďuje důkazy již předložené Tribunálu. Její předložení je odůvodněno potřebou odpovědět na žalobní odpověď a zajistit jejich právo být vyslechnuty.

66 Je třeba připomenout, že v souladu s čl. 76 písm. f) jednacího řádu musí každá žaloba obsahovat popřípadě důkazy a důkazní návrhy. Článek 85 odst. 1 jednacího řádu upřesňuje, že důkazy a důkazní návrhy se předkládají v rámci první výměny spisů účastníků řízení. Článek 85 odst. 2 jednacího řádu doplňuje, že hlavní účastníci řízení mohou ještě v replice a duplice na podporu své argumentace předložit nebo navrhnout další důkazy za podmínky, že je toto prodlení odůvodněné.

67 I když v souladu s pravidlem prekluze stanoveným v čl. 85 odst. 1 jednacího řádu musí účastníci řízení odůvodnit prodlení v předložení svých nových důkazů nebo důkazních návrhů, má unijní soud pravomoc přezkoumat opodstatněnost důvodu opožděného předložení těchto důkazů nebo důkazních návrhů, a případně jejich obsah, a pokud toto opožděné předložení není právně dostačujícím způsobem odůvodněno nebo není opodstatněné, má rovněž pravomoc uvedené důkazy nebo důkazní návrhy odmítnout. Opožděné předložení důkazů či důkazních návrhů účastníkem řízení lze odůvodnit zejména skutečností, že tento účastník řízení neměl předmětné důkazy k dispozici dříve nebo že opožděné předložení důkazů protistranou odůvodňuje, aby byl spis doplněn tak, aby bylo zajištěno dodržení zásady kontradiktornosti (rozsudek ze dne 16. září 2020, BP v. FRA, C-669/19 P, nezveřejněný, EU:C:2020:713, bod 41).

68 V projednávaném případě žalobkyně v replice tvrdí, že předložily zprávu Copenhagen Economics, aby se prokázalo zejména to, že přístup Komise, jak pokud jde o neseznámení společnosti UPS s konečnou verzí ekonometrického modelu, tak z důvodu nevhodného použití tohoto modelu pro rozhodnutí ve věci samé, že oznámené spojení musí být zakázáno, se natolik zásadně odchyluje od osvědčených postupů a její vlastní praxe v předchozích a následujících věcech, že to činí její přístup ve sporném rozhodnutí zjevně neodůvodněný.

69 Z repliky tedy vyplývá, že tato zpráva má podpořit argumentaci vycházející z existence závažných a zjevných pochybení při posuzování spojení společností UPS a TNT ze strany Komise, na jejíž podporu žalobkyně v žalobě nerozvinuly žádnou jinou argumentaci než obecný odkaz na žalobní důvody a argumenty společnosti UPS ve věci T-834/17, ani nepředložily žádný důkazní návrh. Z toho vyplývá, že žalobkyně předložily zprávu Copenhagen Economics opožděně bez odůvodnění, aniž tato zpráva mohla být považována za důkaz o opaku nebo rozšíření důkazních návrhů předložených v návaznosti na důkaz o opaku protistrany.

70 Za těchto podmínek musí být zpráva Copenhagen Economics prohlášena za nepřípustnou z důvodu opožděného a neodůvodněného předložení.

71 Vzhledem k tomu, že žalobkyně nepředložily žádný důkaz na podporu nesprávných posouzení, kterých se údajně dopustila Komise, kromě odkazu na žalobní důvody a argumenty společnosti UPS ve věci T-834/17 a zprávy Copenhagen Economics, je třeba konstatovat, že argumentace vycházející z existence závažných a zjevných pochybení při posuzování spojení společností UPS a TNT Komisí není podložená.

72 Tato argumentace proto musí být odmítnuta v plném rozsahu.

73 Vzhledem k tomu, že žalobkyně neprokázaly existenci dostatečně závažných porušení, kterými je stiženo sporné rozhodnutí, není splněna jedna ze tří kumulativních podmínek vyžadovaných pro vznik mimosmluvní odpovědnosti Unie, takže žaloba není opodstatněná.

74 S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti se žaloba zamítá, aniž je nezbytné zabývat se argumentací žalobkyň uvedenou v rámci čtvrtého a pátého žalobního důvodu, jejímž cílem je prokázat existenci újmy a příčinné souvislosti. Vzhledem k tomu, že žaloba je neopodstatněná, není důvodné rozhodnout o otázce, zda jsou návrhy podané žalobkyněmi promlčeny (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. července 1961, Meroni a další v. Vysoký úřad, 14/60, 16/60, 17/60, 20/60, 24/60, 26/60 a 27/60 a 1/61, EU:C:1961:16, s. 341).

K nákladům řízení

75 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměly ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedeným uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (sedmý rozšířený senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Společnostem ASL Aviation Holdings DAC a ASL Airlines (Ireland) Ltd se ukládá náhrada nákladů řízení.

Papasavvas da Silva Passos Reine

Truchot Sampol Pucurull

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 23. února 2022.

Podpisy.